

Diumenge VIII (B) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 2,18-22): Un dia que els deixebles de Joan i els fariseus dejunaven, alguns van anar a trobar Jesús i li preguntaren: «Per què els deixebles de Joan i els dels fariseus fan dejuni i els teus no dejunen?». Jesús els respongué: «¿Poden dejunar els convidats a noces mentre l'espòs és amb ells? Mentre el tenen amb ells no poden pas dejunar. Però ja vindrà el temps que l'espòs els serà pres, i aquell dia sí que dejunaran. Ningú no cus a un vestit vell un pedaç de roba sense tractar: la roba nova estiraria la vella i es faria un esquinç més gros. I ningú no posa vi nou en bots vells: el vi rebentaria els bots i es farien malbé bots i vi. A vi nou, bots nous».

«A vi nou, bots nous»

+ Mn. Joan BUSQUETS i Masana
(Sabadell, Barcelona, Espanya)

Avui llegim una queixa dels fariseus i d'alguns deixebles del Baptista que, escandalitzats, pregunten al Senyor per què els seus no dejunaven. Jesús els respon amb una altra pregunta desconcertant: «¿Poden dejunar els convidats a noces mentre l'espòs és amb ells? Mentre el tenen amb ells no poden pas dejunar. Però ja vindrà el temps que l'espòs els serà pres, i aquell dia sí que dejunaran» (Mc 2,19-20).

Jesús es presenta com el nuvi enamorat de la Humanitat, a la que convida, no a dejunar, sinó a una festa, semblant a un banquet de noces, perquè Ell li ha portat la Bona Nova de la salvació. Jesucrist s'aplicava la vella imatge dels profetes i dels salms que presenten Jahvè-Déu com un espòs profundament enamorat de la seva esposa, el poble fidel. El profeta Osees avui ens en fa referència: «Et faré per sempre la meva esposa i seré per a tu un espòs bo, fidel, amorós, compassiu» (Os 2,21).

El Senyor volia dir que el Regne de Déu era una realitat nova. Era com una festa de

casament. No valien els esquemes de la Llei de Moisès. La novetat del Regne que predicava era com un vi novell. Quan Jesús els diu que «ningú no posa vi nou en bots vells: el vi rebentaria els bots i es perdrien bots i vi; el vi nou s'ha de posar en bots nous» (Mc 2,22), aquella gent l'entén perfectament perquè el país de Jesús era ple de vinyes.

Avui molts dels nostres conciutadans no saben què és un “bot”. No n'han vist mai cap. Els bots eren uns envasos de cuir de boccs que cosits, untats i fregats amb pega servien per contenir vi. Si el vi era nou, tenia tanta força que rebentava els cosits dels bots vells. Els pagesos ho sabien prou bé.

Els fariseus i els seus deixebles venien a ser com els bots vells, que de tan usats fàcilment es descosirien. Estaven fets a la seva rutina. No podien admetre la “novetat” de la predicació d'aquell noi de Natzaret.